

slagsstillere have for Die ved dette Lovforslag, er det, som omhandles i dettes § 1. Der er jo ogsaa forskellige andre Bestemmelser deri: De Herrer Forslagsstillere have saaledes sat sig til Opgave, ikke blot at fremkalde Regler for den mellemkommunale Bestatning, men ogsaa i forskellige andre Henseender at træffe forandrede Bestemmelser med Hensyn til disse Forhold; men jeg tør vel antage, at det, som § 1 indeholder, er det, de væsentlig have til Hensigt. Naar jeg nu gaar ud herfra, kan jeg ikke Andet end erkjende, at det, som Forslagsstillerne herved have søgt at opnaa og indvirkning, er Noget, hvorefter der vistnok næres et temmelig levende Dnsse her i dette Thing; jeg veed egentlig ikke, om der næres saa stærke Dnsfer derom andre Steder i Verden, men her i denne Sal har jeg lagt Mærke til, at det er altid blevet paastaet, at noget af det, hvortil der var allerstørst Trang, var at faae forandret den i den nuværende Statteløvgivning herkende Regel, at det er kun det Sted, hvor en Person har sit Ophold, den kommunale Bestatning af ham finder Sted. Jeg maa nu tilstaa, at jeg for mit Vedkommende aldrig har kunnet se, at der skulde være en saadan haard Nødvendighed for at faae en Forandring i dette Forhold, at denne Nødvendighed virkelig skulde være saa stærk, at den kunde overvinde eller maale sig med de Ulemper, Banskæligheder og Besværligheder, hvortil man kommer ved ethvert Forsøg paa at redressere dette Forhold. Jeg tror nu under alle Omstændigheder, at man meget stærkt overdriver de Ulemper, der flyde af den nuværende Tilstand. Det vil jo aldrig, hvorledes man saa end ordner dette Forhold, kunne undgaa, at der kommer Ubilligheder og Urimeligheder frem, og de ærede Forslagsstillere maa vistnok være forvissede om, at det heller ikke ved de Forsøg, de have gjort her, vil stille sig saaledes, at man derved vil undgaa Urimeligheder baade ligeoverfor Kommunerne og overfor den Enkelte. Men jeg ser for mit Vedkommende ikke, at der kan være saa stor Nødvendighed for at følge dem. I Reglen ville Forholdene jo saa nogenlunde udjevne sig mellem de forskellige Kommuner saaledes, at, hvad en Kommune vinder paa eet Punkt, taber den paa et andet, og navnlig med Hensyn til forskellige af de Forhold, som Forslagsstillerne have bragt ind under § 1, forekommer det mig nu slet ikke at være nogen klar Nødvendighed for eller ikke en Gang særlig Opfordring til at foretage noget Saadant, som Paragrafen har til Hensigt. Jeg

figter herved navnlig til, hvor Vedkommende beklæde et Embede eller en Bestilling, hvis Forretningslokale er eller ifølge gyldige Bestemmelser skal betragtes som værende i en anden Kommune end Vedkommendes Opholdskommune. Jeg ser virkelig aldeles ikke, at der deri ligger nogen rimelig Grund for, at der skal sættes Bidrag til denne anden Kommune. Principet maa jo vel, naar man vil opstille Principer og søge dem gennemførte, være dette, at den Vedkommende statter til Kommunen i rimeligt Forhold til det, han nyder af de Goder, Kommunen kaster af sig, og til de Ulemper, han paafører Kommunen, og jeg kan derfor nok forstaa, at man med Hensyn til Næringsveie og navnlig visse Næringsveie vil erkjende, at der kan paaføres en Kommune Ulemper, hvorfor den intet Bederlag faar gennem Bestatningen, saaledes som denne nu er ordnet, eller dog intet tilstrækkeligt Bederlag; men med Hensyn til Embeder og Bestillinger ser jeg ikke, at noget Saadant kan opstilles. I det Hele forekommer det mig nok, at, forsaavidt der er Tale om Afgift af Indtægter, der drages af faste Eiendomme, vil det i de fleste Tilfælde, navnlig naar man tænker paa Forholdene mellem Byerne, stille sig saaledes, at Byerne med Hensyn til de Udgifter, som nærmest hvile paa de faste Eiendomme, ville i en væsentlig Grad kunne faae det fornødne Bidrag gennem en fast Bestatning lagt paa de faste Eiendomme. Dette gjælder saaledes med Hensyn til de Udgifter for Kommunen, som væsentligt have Hensyn til de faste Eiendomme, saasom Brolægning, Vedhaling og besigtige, og med Hensyn til de øvrige Udgifter, som Kommunen har, men som ikke have Hensyn til de faste Eiendomme, vil det jo være naturligt, at Afgiften falder paa dem, som have deres Hovedophold i Kommunen. Jeg veed jo imidlertid nok, at det nu engang er blevet en Trossætning, at der i saa Henseende finder Ulemper Sted, og at det er meget vigtigt at faae dem afhjulpede; men i alt Fald tror jeg ganske sikkert, at de ærede Forslagsstillere med Hensyn til Afgivelsen af de Tilfælde, i hvilke der saaledes skulde kunne paalægges en Person Skat udenfor den Kommune, hvori han har Ophold, ere gaaede en Del videre, end rimeligt er. Imidlertid er det, som sagt, kun mindre væsentlige Indvendinger, som jeg har at gjøre herimod; men med Hensyn til den Omstændighed, at Vedkommende beklæder et Embede eller en Bestilling eller har sit Forretningslokale i en anden Kommune, da forekommer det mig ikke, at dette kan være nogen til-